Шановна редакціє, в своєму коротенькому дописі повідомляю, що в нашому селі Ядлівка стався травматизм.

Механізатор Бабій Онисим і механізатор Шикота Антон робили в полі на тракторах, орали на зяб. Про їхні трудові показники районна газета "Вперед" писала під заголовком "Комсомольці сімдесятих".

Але спершу напишу про Ядлівку, щоб поодинокий випадок не змазав усієї картини. Трудящі колгоспу в даній п'ятирічці домагаються успіхів у рільництві, тваринництві, а також підвищують свій морально-політичний рівень. Як відомо, недавно в селі став до ладу новий побуткомбінат. Хворі нашого колгоспу хворіють у дільничній лікарні, де терапевтом виходець із родини колишніх селян-незаможників Хилько Петро Ілліч. Біля контори обладнано Дошку пошани, на якій висять кращі люди: доярка Петрунець М. І., свинарка Дзбан К. О., телятниця Вітрук Л. Д., комбайнер Лихошерст В. С., шофер Онисько П. Р., обліковець Кияшко В. Н., директор школи Дикий К. Й.

У клубі систематично демонструються кінофільми. Так, наприклад, жителі Ядлівки тільки за останній час подивились "Тихий Дон", "Петерс", "Штепсель женить Тарапуньку", а також зарубіжні: "Генерали піщаних кар'єрів", "Нові центуріони", "Загнаних коней пристрілюють, чи не так?" і деякі інші. В клубі є стенди, а також було прочитано лекції на теми: "Становище на Близькому Сході", "Перспективний план розвитку Ядлівки", "Виховання дітей у сім'ї та школі", "Бережи честь замолоду" і деякі інші. В бібліотеці при клубі є твори класиків, а також сучасних письменників Олеся Гончара, Павла Загребельного, Григора Тютюнника, Юрія Ячейкіна. Активними читачами бібліотеки є такі кращі люди села: голова колгоспу Тонкошкур П. П., його дружина Тонкошкур О. К., учні школи Тонкошкур З. Й., Тонкошкур Г. П., Тонкошкур Н. П. та деякі інші.

З села Ядлівка вийшло багато видатних людей, які живуть у різних куточках країни. Так, наприклад, у Москві живе учасник Великої

Вітчизняної війни підполковник Зайцев В. Р., у Білій Церкві трудиться на заводі його брат ударник комуністичної праці Заєць М. Р. Далеко за межами нашого району і села Ядлівки відомий заслужений учитель Швед С. Т., вихованці якого працюють на новобудовах п'ятирічки, а також на полях і тваринницьких фермах колгоспу.

Комсомольську організацію очолює завклубом Шкуратюк Г. Н., який також грає на гармошці в клубі й на весіллях.

Торік наш колгосп посів шосте місце серед артілей району, у цьому році він теж не пасе задніх.

На жаль, механізатора Бабія Онисима і механізатора Шикоти Антона ніколи не було видно серед кращих людей на Дошці пошани, як не значились вони серед активних членів бібліотеки (завідувачка — недавня випускниця школи Підгаєць В. Д.). Не відвідували лекцій, не брали ніякої участі в масово-політичних мірoприємствах, не хотіли бути прикладом для підростаючого покоління.

Виходячи з вищевказаних причин і стався травматизм.

Два тижні тому Бабій О. і Шикота А. орали на зяб на Довгому Грудку. Ніде правди крити, робота механізатора трудна й потребує не тільки здоров'я, а й високої морально-політичної витримки. Вони за рекордами не гнались, а тільки виконували план. І вже чомусь так заведено, що не обідають без чарки, кожен несе до трактора пляшку. Ввечері випили знову, бо, мовляв, замерзли на кінський кізяк. Але ж пили без розуму, бо перебрали. Бабій О. заснув у бур'яні, а п'яний Шикота А. сів на потужного сталевого коня, наїхав на сонного Бабія О. й перемолов гусеницями та плугами, одним словом,— зарізав, хоч покійний і доводився йому другом, а також кумом.

Після кума Бабія О. залишилось двоє дітей сиріт — однорічний Тарас і дворічна Марина, а також вдова покійного комсомолка Бабій М. К.

Механізатор Шикота А., зарізавши Бабія О., орав і далі колгоспне поле всю ніч, бо подумав, що той подався спати в село до жінки.

Хочу спитати: хто є винуватцем цього травматизму? Відповіді далеко шукати не треба. Рідко скликаються комсомольські збори, на яких із усією рішучістю засуджувалися б подібні поодинокі випадки, а, на жаль, поодиноких випадків багато. Випускається в клубі сатиричний "Прожектор", але останній його номер вийшов іще до дня Восьмого березня. Жодного разу в клубі не було прочитано лекції на тему "Алкоголь — злий ворог людини", де наводилися б багаті місцеві приклади. На жаль, у правлінні колгоспу теж не доходять руки до тих, хто заливає очі сивухою, руйнує сім'ю й не хоче йти вперед твердою ходою.

Крім травматизму, є в нашому селі також і інші недоліки.

Наприклад, лазня досі стоїть недобудована, хтось повибивав шибки у вікнах.

Проте Ядлівка змінюється невпізнанно! Автобус постійними рейсами зв'язує наших колгоспників із районним та обласним центрами. В кожній хаті горить "голубий вогник", передовики дивляться передачі — концерти, кінофільми, футбол і хокей. За перспективним планом передбачено спорудження стадіону, де молодь займатиметься фізичною культурою, а пенсіонери гартуватимуть своє здоров'я. Зросте поголів'я великої рогатої худоби, доярки взяли зобов'язання боротися за вищі надої молока від кожної фуражної корови, збільшиться ефективність праці, поліпшиться добробут. Усі лозунги буде перетворено в життя.

Шановна редакціє, мої замітки у вашій газеті друкувались під такими заголовками: "Іван киває на Петра", "Коли рак свисне", "Лицарі "зеленого змія", "Вийшли в поле сівачі", "Королеву — квадратно-гніздовим способом" та під іншими заголовками. Я є постійним передплатником вашої газети "Вперед", яку поширюю також серед своїх

односельців. Поміж статей найдужче до вподоби такі, де бичуються ледарі, хапуги, бюрократи й інші пережитки минулого. Недоліки треба випікати розпеченим залізом, давати перцю поодиноким пройдисвітам, аліментникам, трутням та деяким любителям залізти в колгоспну комору або в державну кишеню.

Добре було б, якби мій допис побачив світ під дошкульною рубрикою "Пияцтву — бій", яку я завжди з нетерпінням жду й читаю по два-три рази, а деякі місця навіть уголос для своєї жінки.

Допис підготував Якимаха П. Р., колишній їздовий колгоспу і ветеран праці, штатний сількор газети "Вперед".